

PARAULA I VIDA

Els fruits de la visita de Benet XVI

Amb joia, ens disposem a acollir el Sant Pare el proper diumenge a la nostra ciutat per presidir la dedicació del temple de la Sagrada Família. Aquest fet ens omple d'agraïment envers la persona de Benet XVI, que ha tingut la generositat d'acceptar la invitació de visitar la nostra ciutat.

La visita apostòlica de Benet XVI és un autèntic do de Déu i, sobretot durant aquests pocs dies que falten per a la seva vinguda, cal que ens hi preparem amb la pregària perquè aquesta visita doni molts fruits espiri-

rituals i pastorals a la nostra Església de Barcelona i a totes les diòcesis catalanes, amb les quals des de fa molts anys treballem conjuntament.

Ens adonem, com a primer fruit, que l'Església de Roma és important i que el bisbe de Roma té el ministeri, com a successor de l'apòstol Pere, de «confirmar els seus germans en la fe» i de vetllar per la comunió i la unitat de totes les Esglésies locals, un ministeri que tradueix directament la voluntat de Crist: «Que tots siguin u!». El Papa és la imatge de la unitat. El pare Congar l'anomena *icona de la unitat*. I és una expressió feliça perquè és cert que tot el Col·legi episcopal, amb el Papa com a cap, té confiada per Crist la missió de vetllar per la unitat de l'Església i per la difusió universal de l'Evangeli; però aquesta missió té sempre un punt de referència i d'identificació en la persona del Sant Pare. Revitalitzar la nostra fe, la nostra identitat cristiana i el nostre testimoni personal i comunitari davant de la nostra societat és el fruit principal que hem de procurar treure d'aquest esdeveniment que viurem els propers dies.

Per preparar la visita del Sant Pare, el cardenal arquebisbe ha publicat una Exhortació pastoral titulada *Comencem amb el Papa un nou curs*

Un altre fruit de les visites apostòliques del Sant Pare consisteix a adonar-nos del sentit i del valor de cada una de les Esglésies locals. Així ho he exposat en la carta adreçada a tots els diocesans, que he titulat *Comencem un nou curs amb el Papa*. Joan Pau II va dir que cada viatge del Papa és «un autèntic pelegrinatge al santuari vivent del Poble de Déu». Efectivament, cada Església diocesana és un *santuari vivent*, un aplec de persones que en la confessió de la fe fan visible la presència de Crist enmig dels homes.

Això ens demana que tots estimem i servim amb generositat i fidelitat l'Església diocesana, en la qual està present i operant tota l'Església de Crist, una, santa, catòlica i apostòlica. Benet XVI estima la nostra Església de Barcelona, com ho manifesta palesament el fet que, malgrat les moltes responsabilitats i altres viatges programats, hagi acceptat la invitació que com a pastor diocesà li vaig fer. És un nou motiu per agrair i estimar molt el Papa per aquest gest d'afecte i també per agrair i estimar molt l'Església diocesana de Barcelona que té cura i alimenta la nostra vida cristiana.

Disposem-nos, doncs, a rebre el Sant Pare, a acollir Benet XVI com a aquell que ve en el nom del Senyor. A acollir un Sant Pare que, en la línia dels darrers successors de sant Pere, és un defensor de l'home i dels seus drets, començant pel dret a la llibertat religiosa. La seva vinguda vol ser també un signe d'afecte envers els germans d'altres confessions cristianes i envers els creients de les altres religions presents entre nosaltres. Disposem-nos a acollir un Sant Pare defensor de la pau entre els homes i entre les religions. La nostra ciutat, els primers dies d'aquest mes d'octubre, ha acollit per segona vegada la Trobada Internacional de Pregària per la Pau, promoguda per la Comunitat de Sant Egidi. Desitjo que els missatges que ens deixarà el Sant Pare ens ajudin a fer realitat, dia rere dia, el lema d'aquesta trobada interreligiosa: «Conviure en temps de crisi. Família dels pobles, família de Déu.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Un record de Pere Tarrés al Seminari Diocesà

El cardenal Lluís Martínez Sistach i Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, varen presidir el dia 27 de setembre la inauguració de l'escultura del beat Dr. Pere Tarrés, col·locada en els jardins del Seminari Diocesà, prop de la cruïlla dels carrers Balmes i Diputació. L'escultura es titula *Ànima lliurada* i és obra de l'artista Rebeca Muñoz Carrilero, que apareix en la foto amb els bisbes i altres persones presents a la inauguració. L'escultura va guanyar el primer premi en el concurs d'arts organitzat pel Col·legi de Metges de Barcelona l'any 2005. Està inspirada en una foto del Dr. Tarrés a Núria, assegut, contemplant la natura, que per a ell era un reflex de la saviesa i bondat de Déu. Al peu de l'obra hi ha aquesta inscripció: «Quin goig haver pogut ésser sacerdot! Beat Pere Tarrés i Claret, 1905-1950». Tot un missatge vocacional en el nostre Seminari!

GLOSSA

La creu ha tornat al cim

Un grup de matrimonis amb els seus fills fa una excursió durant el temps de vacances. Comparteixen comunitàriament la fe sovint i, a l'estiu, la convicció que la muntanya els apropa a Déu i que les vacances, moment de trencament de ritmes urbans, els ofereixen l'oportunitat de gaudir de la natura en família. Un dels pares relata així la seva experiència d'enguany: «Cada any, des d'en fa uns quants, anem al mateix cim. Li hem agafat afecte per habitual i perquè ha esdevingut un espai conegut i estimat. El coronava una creu que contemplava la plana i les muntanyes. En assolir-lo esdevenia una plataforma per a les fotografies de grups o de persones; presidia l'espai de silenci que porta a la reflexió tot mirant l'horitzó i era el marc personal i comunitari que des de la nostra petitesa ens apropava a la pregària de lloança i agraïment a Déu Pare. L'estiu de l'any passat no trobàrem la creu al seu lloc. Havia desaparegut. Pregàrem amb certa tristesa i ens proposàrem restituir-la, tornar-la al seu lloc original. L'empresa presentava algunes dificultats: encarregar la creu, pujar el ciment, l'aigua i les eines necessàries i adients. L'experiència ha estat sorprenent. Trenta-set persones, entre petits i grans, ens vam re-

partir la càrrega. En iniciar el camí semblava una empresa impossible. La il·lusió, l'alegria i la fe feren la càrrega molt menys feixuga. Arribàrem al cim i tots a treballar. La creu tornà a alçar-se al seu lloc habitual, esperant, quieta, immòbil, testimoni de fe, l'arribada dels excursionistes i la pregària dels creients. Nosaltres, al seu entorn, pregàrem per l'amic comú malalt, per nosaltres, per aquells que estimem, pel món..., demanant a Déu que ens il·lumini cada dia i se'ns faci proper.» «Quan crido invocant el Senyor, ell em respon des de la santa muntanya» (Sl 3,5). Una reflexió final: els pares, testimonis de fe per als infants i adolescents; una fe compromesa, la participació a l'Eucaristia dominical, les reunions mensuals del grup de matrimonis, la pregària en família...; els fills que creixen en un ambient familiar amb moltes referències al mestratge de Jesús i amb possibilitats de viure una experiència religiosa personal i comunitària... I a l'estiu, pujar a la muntanya, totes les famílies juntes, per pregar i viure amb tristesa l'absència de la creu que presidia l'indret, doldre's amb els pares i participar en la seva decisió de restituir-la al seu lloc i fer-ho. La creu ha tornat al cim.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

En el fons dels ulls blaus del mestre de cases barba-ro, jo hi he vist fulgurar resplendors del gran incendi, i la seva paraula humil ja en duia més d'una ardent alenada; i en els fronts pensatius dels seus deixebles silenciosos s'hi reflecteix com una gran llum llunyana; i el gest pacífic de l'últim manobre designa que ell més que tots se sent germà amb el mestre.

En el fondo de los ojos azules del maestro constructor de casas, yo he visto fulgurar resplandores del gran incendio, y su palabra humilde ya me aportaba algunos ardientes alientos; y en las frentes pensativas de sus discípulos silenciosos se refleja una gran luz lejana; y el gesto pacífico del último peón designa que él más que todos se siente hermano del maestro.

(«A la Sagrada Família». *Il·lustració Catalana*. Barcelona, 15/1/1905)

DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*
Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopagat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sb 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como grano de arena en la balanza, como gota de rocío mañanero que cae sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes, cierras los ojos a los pecados de los hombres, para que se arrepientan. Amas a todos los seres y no odias nada de lo que has hecho; si hubieras odiado alguna cosa, no la habrías creado.

Y ¿cómo subsistirían las cosas, si tú no lo hubieses querido? ¿Cómo conservarían su existencia, si tú no las hubieses llamado? Pero a todos perdonas, porque son tuyos, Señor, amigo de la vida. Todos llevan tu sople incorruptible.

Por eso, corriges poco a poco a los que caen, les recuerdas su pecado y los reprendes, para que se conviertan y crean en ti, Señor.

Jesús dona la mà a Zaqueu.
Una il·lustració de l'art copte

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 1,11-2,2)

Hermanos: Pedimos continuamente a Dios que os considere dignos de vuestra vocación, para que con su fuerza os permita cumplir buenos deseos y la tarea de la fe; para que así Jesús, nuestro Señor, sea glorificado en vosotros, y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

Os rogamos, hermanos, a propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por supuestas revelaciones, dichos o cartas nuestras, como si afirmásemos que el día del Señor está encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, entró Jesús en Jericó y atravesaba la ciudad. Un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de distinguir quién era Jesús, pero la gente se lo impedía, porque era bajo de estatura. Corrió más adelante y se subió a una higuera para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y dijo: «Zaqueo, baja en seguida, porque hoy tengo que alojarme en tu casa.» Él bajo en seguida y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban, diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.» Pero Zaqueo se puso en pie y dijo al Señor: «Mira, la mitad de mis bienes, Señor, se la doy a los pobres; y si de alguno me he aprovechado, le restituiré cuatro veces más.» Jesús le contestó: «Hoy ha sido la salvación de esta casa; también este es hijo de Abrahán. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

COMENTARI

Zaqueu, baixa de pressa

Arribem al final del camí cap a Jerusalem. Som a Jericó, aleshores una ciutat opulenta on els rics vivien envoltats de luxe i plaers, i els pobres anaven darrere les almoines. Falten pocs dies per la passió i Lluç ens convida a recordar la història d'una conversió. Es tracta de Zaqueu, un alt funcionari al servei dels romans que s'havia fet ric gràcies als impostos que cobrava als seus connacionals. Els qui es dedicaven a aquesta feina eren anomenats publicans i la gent no els suportava. Eren considerats lladres i pecadors.

Zaqueu (nom hebreu que curiosament significa *pur*) desitja veure Jesús que passava per Jericó. Era una oportunitat que no es tornaria a repetir i no la vol perdre. Així doncs, el públicà fa de tot per poder veure'l: corre com una criatura il·lusionada i, sense por al ridícul o a les crítiques dels veïns, s'enfila a un arbre. Jesús capta la bona voluntat de Zaqueu, el mira, li parla i es convida a casa seva. Jesús interpreta el desig profund d'aquell home i li respon amb generositat: vol asseure's a taula amb ell i compartir la germanor de l'àpat. Així fa també amb nosaltres.

Zaqueu estava tan content que no s'ho va pensar dues vegades. Baixà de pressa de l'arbre i, tot desafiant les murmuracions de la gent, el va rebre com el seu hoste. No sabem de què varen parlar ell i Jesús, però el fet és

que el públicà es convertí. El desig de veure Jesús s'havia traduït en desig de seguir-lo. Una nova vida començava per a ell. I la primera decisió que prengué va ser ajudar els pobres amb el seus béns i restituir amb generositat el que havia robat. L'última frase de Jesús reflecteix un text del profeta Ezequiel que presenta Crist com el Messies diví, el bon Pastor que ha vingut al món per salvar les ovelles perdudes.

La conversió cristiana és un acte existencial que comporta una nova opció per Déu i pels germans. Convertir-se és néixer a una vida nova.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5,1-12a ■ **dimarts**: *Leccionari de difunts*. Per exemple: Jb 19,1.23-27a / Sl 26 / Fl 3,20-21 / Jn 14,1-6 ■ **dimecres** (□ Urgell): Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33 □ **dijous**: Fl 3,3-8a / Sl 104 / Lc 15,1-10 ■ **divendres** (□ Sant Feliu de Llobregat): Fl 3,17-4,1 / Sl 121 / Lc 16,1-8 ■ **dissabte**: Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15 ■ **diumenge** vinent, XXXII durant l'any (lit. hores: 4a setm.): 2Ma 7,1-2.9-14 / Sl 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38 (o bé 27.34-38).

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Com m'he de portar amb les altres religions?

Oriol: —Mare, com m'he de portar amb els qui veneren altres déus o tenen altres religions?

Gràcia: —No has de tenir una actitud ofensiva envers els altres déus, ni envers les altres creences. Hem de mirar de fer coses junts, edificar un món millor, i això ho pot fer tota persona amb bona voluntat.

—Molts cops en la història, però, s'ha tingut una actitud bel·ligerant envers les altres creences.

—Sí, és veritat, hi ha hagut persecucions, tortures, genocidis i actes bàrbars que fan avergonyir, però en tot home autènticament religiós hi ha humilitat, receptivitat i capacitat de reconèixer els propis límits i obrir-se a un Tot més gran. Tot home religiós sap que la raó és un pobre instrument, un petit recipient que no pot contenir la immensitat de Déu.

—Així, cap religió no posseeix la veritat?

—Si la veritat per a nosaltres és, en última instància, una Persona, no pot ser objecte d'una possessió. La qüestió no és saber si la posseïm, sinó si acceptem que vingui a alliberar-nos. El cristià coneix aquesta veritat, però la coneix per servir-la. No intenta de ser-ne l'amo o el mestre. Es manté en ella tot anant darrere del Mestre.

—En què distingeix, doncs, ser cristià de l'altra gent?

—La fe cristiana es viu enmig del món. No arrenca el creient de la seva condició humana. Passa per les mateixes alegries i penes i amb la seva existència, d'una o altra manera, dóna testimoniatge del Déu únic i veritable revelat en Jesús.

—Testimoniari? Què és això?

—És viure segons l'Evangelí. Cal una vertadera audàcia. Perquè dir sí a Jesús vol dir també dir no a moltes coses.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants. Editorial Claret)

Sentit de la dedicació de les esglésies (IV)

Aquests comentaris sobre la dedicació de les esglésies volen ajudar a comprendre el sentit de la dedicació del temple de la Sagrada Família, que, ajudant Déu, presidirà el Sant Pare el proper diumenge 7 de novembre.

En la dedicació de les esglésies s'expressa també la comunió i la companyia dels sants, germans nostres, sobretot dels màrtirs. A la vegada, expressa la petició de la seva intercessió, sobretot amb el cant de la lletania dels sants. La lletania, amb la seva cadència repetitiva, és sempre un estil fàcil de pregària, que penetra en l'esperit.

En aquest cas, és el moment de demanar pels qui celebraran en aquesta església de la Sagrada Família la fidelitat al culte en esperit i en veritat, tal com els sants i les santes el visqueren. El Ritual recomana afegir, a la llista dels sants invocats, aquells i aquelles que tenen una relació més directa amb la comunitat que habitarà aquesta església concreta.

Aquesta pràctica, que ve dels primers segles cristians, és la que va portar a associar la celebració de l'Eucaristia i el sepulcre dels màrtirs. Tanmateix, la tradicional col·locació sota l'altar de relíquies dels màrtirs no fou considerada essencial en el ritual de la dedicació de les esglésies; essencial només ho és la celebració de l'Eucaristia. «Després del cant de les lletanies, es col·loquen relíquies d'algun màrtir, si se'n posen, per significar que el sacrifici dels membres arrenca del sacrifici de llur Cap. On no tinguin relíquies de cap màrtir, poden col·locar a l'altar relíquies d'un altre sant» (n. 14).

Tal com es dedueix de les rúbriques, l'altar és el centre local i espiritual de l'església, on conflueix tot el sentit de la dedicació. De fet, una església no pot ser dedicada, en principi, si l'altar ja ho ha estat. La simbologia és cristològica-eucarística: imatge de Crist que s'ofereix al Pare i taula del banquet eucarístic.

Mons. Pere Tena

Bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

SANTORAL

31. ✠ Diumenge XXXI durant l'any. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, verge i màrtir.

1. Dilluns. Tots sants.

2. Dimarts. Commemoració de tots els fidels difunts.

3. Dimecres. Sant Martí de Porres (1579-1639), rel. dominicà, de Lima; sant Ermenegol (†1035), bisbe d'Urgell; sant Pere Almató, prev. dominicà i mr. a Indo-xina (1861), nat a Sant Feliu Sasserra (Lluçanès); els innumbrables màrtirs de Saragossa; santa Sílvia, mare de Gregori el Gran; sant Malaquies (1094-1148), bisbe d'Armagh.

4. Dijous. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.; sant Fèlix de Valois, prevere, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); santa Modesta, vg.

5. Divendres. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadessa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Sta. Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).

6. Dissabte. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

INTENCIONS DEL SANT PARE (novembre)

General: Perquè els drogoaddictes i tota forma d'addicció trobin en Déu la forma de canviar.

Missionera: Perquè les esglésies d'Amèrica Llatina prossegueixin la missió proposada pels seus bisbes.

QUERIDOS ABUELOS

Peticiónes a los gobiernos

Termino este apartado con las demandas a los gobiernos que enumera Javier García en *Más cerca del hogar* que suscribo en su totalidad.

—Considerar la intervención de la familia como integradora y no como sustitutiva del servicio público debido a los ancianos.

—Apoyar a la familia que asiste a sus ancianos con ayudas económicas relacionadas con la renta familiar que le corresponda.

—Asegurar facilidades de crédito para rehabilitar los hogares, adecuándolos a las limitaciones de los ancianos.

—Facilitar los servicios sanitarios y sociales a domicilio.

—Reconocer el derecho de los cuidadores a la formación desde el punto de vista sanitario y el derecho a tener una renta y una pensión (los años de asistencia a las personas dependientes han de computar para la jubilación).

—Preparar estructuras especializadas de asistencia diurna para mayores con demencia senil y Alzheimer que permitan a sus parientes-cuidadores desarrollar una vida personal, familiar y laboral satisfactoria.

—Organizar el internamiento periódico del anciano en residencias sanitario-asistenciales para asegurar a la familia breves periodos de descanso.

Todos sabemos que la inmensa mayoría de las personas mayores desean seguir viviendo con sus familias o en sus propias casas. Pero en algunos casos por su dependencia extrema o por la imposibilidad de sus allegados de brindarles los cuidados adecuados, habrá que acudir a alguna de las residencias especializadas en la asistencia de ancianos.

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, ed. Columna)

ENTREVISTA

ENRIC PUIG I JOFRA

Tots amb el Papa

Només falta una setmana perquè Benet XVI arribi a Barcelona.

L'acte central de la visita serà l'Eucaristia que celebrarà diumenge vinent, a les 10 h, a la Sagrada Família, en la qual farà la dedicació del temple. L'expectació que ha generat és molt gran: hi ha més de 40.000 peticions per seguir l'acte des de l'exterior del temple; de concelebrants n'hi haurà 1.100; 6.900 seguiran la missa a l'interior; ja s'han acreditat més de 2.000 periodistes; 800 voluntaris vetllaran per la bona organització; i 150 milions de persones ho veuran per TV. El P. Enric Puig, que és el coordinador general de la visita del Sant Pare, es pregunta que si en altres viatges del Papa, com ara el darrer al Regne Unit, ha resultat un punt d'inflexió en molts sentits, «per què no s'ha de produir en la nostra visita?».

Què significa per a la diòcesi de Barcelona la visita de Benet XVI?

Entrar en la visió del Sant Pare que vetlla per l'Església universal i que durant la visita mirarà en especial la nostra Església diocesana. Acol·lirem, doncs, el successor de Pere amb agraïment i desig de correspondre a la seva deferència en voler compartir amb nosaltres la joia de la dedicació d'un temple tan significatiu.

Quin missatge es vol donar des de l'organització?

El lema escrit en el cartell de la trobada, «Amb el Papa a la Sagrada Família», recull el missatge i el sentiment de l'Arxidiòcesi. Queda reforçat per la imatge del Sant Pare i del Temple amb el fons dels carrers de la ciutat.

Com està organitzat l'acte central i motiu de la visita?

Amb la presència i la participació dels diversos àmbits eclesials —preveres, fidels que representin les parròquies i les diòcesis de Catalunya, joves, famílies, religiosos i religioses, treballadors del temple, malalts, cantaires...—, de les autoritats i dels representants de diverses confessions cristianes. La participació serà des de l'interior del Temple i des de l'exterior en els espais habilitats amb cadires, pantalles i so que esdevindran una prolongació de l'espai comunitari de la celebració. Pel que fa a l'estructura: celebració de l'Eucaristia, amb la incorporació del ritual propi de la dedicació d'una església, que acabarà amb el rès de l'Àngelus que el Sant Pare dirigirà des de la façana del Naixement.

Òscar Bardaji i Martí

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Jornada de conferències del MUEC-MCJ. Amb motiu de la vinguda del Papa Benet XVI a Barcelona. Es tractaran els temes: la Sagrada Família, el ministeri petrí i mitjans de comunicació i Església, a mans d'Etsuro Sotoo, escultor de la Sagrada Família, Mn. Salvador Pié, teòleg, i Josep M. Carbonell, expresident del CAC. Tindran lloc a la Universitat Pompeu Fabra (c/ Ramon Trias Fargas 25-27), de 9.30 a 19 h. Més informació: <http://mcjbcn.com/muec>.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Anglès 55). Conferència: «Problemes i perspectives de l'Àfrica negra», a càrrec de Ferran Iniesta, prof. d'història d'Àfrica de la UB. Diumenge 7 novembre (18 h).

Missa anual de l'Obra Expiatòria dels Difunts al Tibidabo. Se celebra el proper dia 5 a les 19 h, després del rosari, vespres i benedicció que es fan a les 18 h. A les 17.30 h surt un autocar cap a la basílica des de l'avinguda de Vallcarca 14-16, que baixarà a les 19.45 h.

Parròquia de Santa Maria Reina (Església de Santa Maria de Montserrat de Pedralbes, av. d'Esplugues 103, Bcn). Dia 2 de novembre (20 h) celebració eucarística en sufragi de tots els fidels difunts. La Camerata de Sant Cugat interpretarà el Rèquiem op. 9, de Maurice Durufé.

BREUS

El cardenal i el metropolita Hilarion. El cardenal de Barcelona presidí el 5 d'octubre, a l'aula magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, l'acte solemne de conferiment del doctorat *honoris causa* per aquesta institució al metropolita Hilarion de Volokolamsk, president del Departament de Relacions Exteriors del Pa-

Les misses del diumenge 7 de novembre

Amb motiu de la Dedicació del Temple de la Sagrada Família, que durà a terme el papa Benet XVI, a les 10 del matí del diumenge 7 de novembre vinent, el senyor cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, ha fet públic un Decret on estableix que el matí d'aquell diumenge, llevat d'unes poques excepcions mencionades en el Decret, no se celebrin misses a les parròquies i els centres de culte de l'arxidiòcesi de Barcelona.

Aquesta disposició vol donar la possibilitat als sacerdots de concelebrar amb el Sant Pare en la missa de l'esmentada Dedicació.

En el rerefons d'aquesta disposició hi ha una realitat eclesial que cal tenir ben present, més enllà del fet concret de facilitar que els sacerdots puguin concelebrar amb el Sant Pare. Aquesta realitat és el signe eloqüent de comunió ministerial que aquesta concelebració pot posar, sens dubte, de manifest. Aquesta comunió dels sacerdots amb el successor de Pere, oferint el sacrifici eucarístic entorn d'un mateix altar, és molt valorable i en aquest sentit cal entendre la disposició del Decret esmentat.

D'altra banda, el Decret també assenyalava que s'ampliï l'horari de misses vespertines, tant de les del dissabte com de les del diumenge, per facilitar a tots els fidels, potser amb una mica més d'esforç de l'habitual, de participar de l'Eucaristia en compliment del precepte dominical, del qual el Decret no dispensa.

Pot ser que hi hagi fidels que, per motius laborals en el sector de serveis o perquè han de tenir cura d'un familiar malalt o per altres causes ben justificades, aquell diumenge concret, a causa d'aquesta variació en els horaris de les misses, no pugui assistir a l'assemblea dominical. Aquests fidels han de tenir present que, ateses aquestes circumstàncies que aquell dia els poden privar d'anar a missa, se n'han de sentir dispensats com ho estarien en un diumenge *normal* per les mateixes causes.

Amb tot, el 7 de novembre és un diumenge per expressar l'estima que tenim envers la missa dominical, procurant fer tot el possible per anar-hi encara que ens suposi un cert esforç.

Josep Urdeix

Delegat diocesà de Litúrgia

triarcat de Moscou. El metropolita, abans de l'acte, es va entrevistar amb el cardenal a l'Arquebisbat, moment que recull la fotografia.

Peregrinació a Tierra Santa organitzada per la Delegación de Catequesis de la Diòcesis de Sevilla durante los días 23 al 30 de noviembre 2010. Salidas de Barcelona y Sevilla. Información y reservas: Viajes Magister, tel. 934 879 423 o leonardo@viajesmagister.com.

CURSETS

Institut de Teologia espiritual de Barcelona. Els primers dies de novembre de 19 a 21 h, inicia els cursos: «Ésser del món sense ser mundans: paradoxa cristiana i espiritual laical», a càrrec del Dr. Albert Barceló; «Entrar en un mateix per obrir-se a Déu: la interioritat cristiana», pel Dr. Pere Montagut; «Breu itinerari històric de l'encontre i expressió entre l'art i la fe», pel Dr. Jesús Oliver-Bonjoch;

«Àngels, dimonis i fenòmens extraordinaris: un món invisible però real», a càrrec del Dr. Joan Antoni Mateo. Informació i matriculació a la seu de l'Institut: Seminari Conciliar de Barcelona, c/ Diputació 231, tel. 934 514 942, de dilluns a dijous (19-21 h).

Centre d'Estudis Pastorals. Els primers dies de novembre inicia els cursos: I) «Lectura orant de la Paraula, a partir de textos de l'Antic Testament», pel prof. Javier Velasco (19-20.30 h). II) «Integrar l'acompanyament psicoafectiu amb l'acompanyament religiós-espiritual»; i III) «La relació amb l'altre des de l'antropologia cristiana per a una societat individualista» per Joan M. Bovet i Josep González. Més informació: Secretaria, tel. 933 174 858 (Rivadeneira 6, 3r, 08002 Bcn).

Instituto Teología y Humanismo. «La Eucaristia, Pan del peregrino», por el P. Emilio Barcelón Maicas, O.P. Lic. en teología y Dr. en derecho canónico. Días 8 a

PREPAREM LA VISITA DEL SANT PARE

L'Arquebisbat de Barcelona obre un compte corrent per recollir donatius per les despeses de la visita del Papa.

L'Arquebisbat de Barcelona ha obert un compte específic per recollir donatius destinats a sufragar les despeses de la visita apostòlica del Sant Pare Benet XVI a Barcelona el proper 7 de novembre per presidir la cerimònia de la dedicació del temple de la Sagrada Família.

Les aportacions es poden ingressar en aquest compte corrent: 2100-5000-54-0200006289. Moltes gràcies per les aportacions.

En la roda de premsa celebrada el dimecres 6 d'octubre es va informar que el cost de la visita serà d'uns 500.000 euros i que la meitat d'aquesta quantitat ja s'ha recollit gràcies a donacions —sovint petites— de persones i d'institucions privades.

El cardenal Martínez Sistach va dir també que la visita es realitzarà amb austeritat i que el seu desig és demanar a l'Administració el mínim d'ajudes.

11 de noviembre (18.45-19.45 h) en Sala Ramon Penyafort (c/ Bailén 10).

RECESSOS

Recés per a matrimonis. El dia 27 de novembre, organitzat per la Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, es farà un recés d'Advent adreçat a tots aquells matrimonis que vulguin aprofundir en la preparació del temps de Nadal.

Horari: de 10 del matí a 14 h, finalitzant amb una Eucaristia. Per motius aliens a la Delegació no poden venir nens, ja que la casa no disposa de lloc ni de professionals per atendre'ls (per això només dura 4 hores). Lloc: Casa d'Exercicis Sant Ignasi, als jesuïtes de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera 32, Bcn). Cal inscriure's per reservar plaça, per e-mail: secretaria@pastoralfamiliarbcn.cat, o per tel. 934 538 659 de 9 a 14 h.

PALABRA Y VIDA

Los frutos de la visita de Benedicto XVI

Nos disponemos a acoger con alegría al Papa el próximo domingo en nuestra ciudad para presidir la dedicación del templo de la Sagrada Familia. Agradecemos de todo corazón a Benedicto XVI que haya tenido la generosidad de aceptar la invitación de visitar nuestra ciudad.

La visita apostólica de Benedicto XVI es un auténtico don de Dios y, sobre todo durante estos días que faltan para su llegada, tenemos que prepararnos con la oración para que esta visita dé muchos frutos espirituales y pastorales a nuestra Iglesia de Barcelona y a todas las diócesis catalanas, con las que desde hace muchos años trabajamos conjuntamente.

Como primer fruto, nos percatamos de que la Iglesia de Roma es importante y de que el obispo de Roma tiene el ministerio, como sucesor del apóstol Pedro, de «confirmar en la fe a sus hermanos» y de velar por la comunión y la unidad de todas las Iglesias locales, un ministerio que traduce directamente la voluntad de Cristo: «¡Que todos sean uno!». El Papa es la *imagen* de la unidad. El padre Congar lo llama *icono de la unidad*. Expresión feliz pues es cierto que todo el Colegio Episcopal, con el Papa como cabeza, tiene confiada por Cristo la misión de velar por la unidad de la Iglesia y por la difusión universal del Evangelio; pero esta misión

tiene siempre un punto de referencia y de identificación en la persona del Santo Padre. Revitalizar nuestra fe, nuestra identidad cristiana y nuestro testimonio personal y comunitario ante nuestra sociedad es el fruto principal que hemos de procurar obtener de este acontecimiento que viviremos los próximos días.

Otro fruto de las visitas apostólicas del Papa consiste en percatarnos del sentido y del valor de cada una de las Iglesias locales. Así lo he expuesto en la carta dirigida a todos los diocesanos, que he titulado *Empecemos un nuevo curso con el Papa*. Juan Pablo II dijo que cada viaje del Papa es un «auténtico peregrinaje al santuario vivo del Pueblo de Dios». En efecto, cada Iglesia diocesana es un *santuario vivo*, una asamblea de personas que en la confesión de la fe hacen visible la presencia de Cristo en medio de los hombres.

Esto comporta que todos amemos y sirvamos con generosidad y fidelidad a la Iglesia diocesana, en la que está presente y operante toda la Iglesia de Cristo, una, santa, católica y apostólica. Benedicto XVI ama a nuestra Iglesia de Barcelona, como queda de manifiesto en el hecho de que, a pesar de sus muchas responsabilidades y de otros viajes programados, haya aceptado la invitación que le hice como pastor dioce-

sano. Es un nuevo motivo para agradecer y amar mucho al Papa por este gesto de afecto, y también para agradecer y amar mucho a la Iglesia de Barcelona que cuida y alimenta nuestra vida cristiana.

Dispongámonos, pues, a recibir al Santo Padre, a acoger a Benedicto XVI como a aquel que viene en nombre del Señor. A acoger a un Santo Padre que, en la línea de los últimos sucesores de san Pedro, es un defensor del hombre y de sus derechos, empezando por el derecho a la libertad religiosa. Su venida quiere ser también un signo de afecto hacia los hermanos de otras confesiones cristianas y hacia los creyentes de las otras religiones presentes entre nosotros. Dispongámonos a acoger a un Santo Padre defensor de la paz entre los hombres y entre las religiones. Nuestra ciudad, durante los primeros días de este mes de octubre, acogió por segunda vez el Encuentro Internacional de Oración por la Paz, promovido por la Comunidad de San Egidio. Deseo que los mensajes que nos dirigirá el Papa nos ayuden a hacer realidad, día tras día, el lema de este encuentro interreligioso: «Convivir en tiempos de crisis. Familia de los pueblos, familia de Dios.»

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona